

World Goodwill

NYHETS BREV

Nr 2 2010

En tidskrift som visar Den goda viljans energi i världen.

ATT FÖRSÖKA HITTA SAMBAND

I det här numret av Nyhetsbrevet ska vi leta efter samband. Det ska vi göra från flera olika utgångspunkter. Tidigare har vi sett hur religionerna ibland hävdar att de sitter inne med den enda sanna tron, eller har kontakt med den ende sanne guden. Nu verkar vetenskapen ha tagit över dessa försök att ge en komplett bild av verkligheten. Det gör man i den s.k. teorin om allt (eng. *theory of everything* eller TOE).

Men bilden är kanske både enklare och mer komplex än någon av dem vill medge. Finns många de många olika religionerna där för att tillgodose de andliga behoven hos många slags människor, eftersom de visar olika vägar till det gudomliga? Och kan man inte tänka sig att var och en av alla teorier, som vill förklara verkligheten, såväl vetenskapliga som filosofiska, är ofullständiga om man inte tar med de övriga? Försöket att identifiera den enda sanna teorin är säkert en intuitiv reaktion på syntesen bakom alla former. En sådan syntes är rotad i andens abstrakta sfär, vilket förklarar varför den aldrig kan reduceras till en enkel form. Snarare är det så, att varje tankeform, varje teori eller ideologi är ännu ett försök att fånga någon aspekt av verkligheten.

Mänsklighetens problem är att den haft (och har) identifierat sig med en enda tankeform med uteslutande av alla andra. En av de mest fördärvliga är tanken att det viktigaste är att tillfredsställa de materiella behoven först och främst. Allmänhetens bästa offras då på individens själviska girighets altare, eftersom varje individ kämpar för att roffa åt sig sin del av planetens

begränsade fysiska resurser. Detta är materialismens återvändsgränd, som har fört mänskligheten in i nuvarande allvarliga ekonomiska och ekologiska kriser. Idealet om allmänhetens bästa, det vill säga ett verkligt samvälde, kommer att gäcka mänskligheten tills det finns en sann och äkta vilja, inte bara att erkänna att vi hänger samman i grunden, utan också att ordna sociala och ekonomiska strukturer på ett sätt som respekterar denna sammanlänkning.

Vår strävan att söka samband har kommit på avvägar även på det juridiska området. Vi försöker inbegripa alla tänkbara juridiska situationer, genom fler och fler regler och föreskrifter. Detta är ett annat exempel på former, som multipliceras i all oändlighet utan att man fångar deras innersta, deras ande. En annan och närbesläktad tendens, är att sinnet splittras åt alla håll istället för att koncentrera sig på huvudprinciperna för att forma grunden till ett rättvist samhälle. Tillgängligheten till information och underhållning på internet och genom andra elektroniska media har bidragit till detta. Det är återigen formen snarare än anden, som är det centrala. Lösningen till att släppa människoanden fri från formens bojor finns i hjärtat – för det är bara medkänsla för våra medvarelser som kan ge det starka incitament som behövs för att vända sinnets energier till att tjäna helheten. Först då kan man tränga genom formens slöjor och avslöja den förenande essens som är det sanna målet för strävan efter sammanhang.

”Artikeltexterna har vi tagit från den senaste omgången World View-artiklar, som läggs ut varje månad på World Goodwills hemsida www.worldgoodwill.org. Vi inledde detta i slutet av förra året. Ni kan också läsa alla tidigare nummer i ett webbarkiv. Dessutom har vi helt nyligen startat en blogg, med fokus på att ge exempel på den goda viljan i nyhetsrapporteringen”

I detta nummer

Allmänningens dilemma

Ett sinne som inte är splittrat

Sökandet efter gudspartikeln

Lagens anda

Redaktör:
Dominic Dibble

www.worldgoodwill.org

Allmänningens dilemma

"Det som är gemensamt för många tar man minst hänsyn till." (Aristoteles)

Under människosläktets långa utvecklingshistoria har det förmodligen varit mycket få perioder, som varit så bekymmersamma som den nuvarande. Problemet är att människans medvetande snabbt håller på att vakna, även exponentiellt sett. Detta är bra och förutbestämt. Men en så snabb tillväxt av det kritiska sinnet utsätter oss för provocerande krav – politiskt, ekonomiskt och psykologiskt. De senaste femhundra åren har det skett en markant ökning av den mänskliga självsäkerheten, självskheten och konkurrensen, vilket leder till upptrappade konflikter och fler krig på jorden. Dessutom tillkommer att vi åtrår en konsumtionsinriktad livsstil, med en väldig efterfrågan på våra gemensamma resurser.

Mineral-, växt- och djurrikerna har med framgång hållit varandra i balans i miljontals år, och har blivit en solid stödjebas för människans tillvaro. Men när intelligensen utvecklats i människor har de alltmer tagit det de behöver från de lägre naturrikerna – till föda, kläder, bostäder etc – men bidragit mycket lite till att förvalta dem. När det mänskliga medvetandet utvecklats har det dragit sig längre och längre bort från den gemensamma kvaliteten i naturen, som är att vidmakthålla sig själv. Man tänkte att naturen fanns där för att exploateras. När denna övermodiga attityd utvecklades i människan, ledde det henne till att tro att hon hade rätt att använda naturens resurser efter eget gottfinnande. "Friheten att exploatera" har blivit en ledstjärna. Det är ett ideal som omhuldas mycket starkt i dessa dagar.

Att sträva efter och kämpa för frihet är en viktig andlig väg. Det är en relativt ny inställning som jordens andliga vägvisare ser på med stort gillande. Strävan efter frihet kommer till slut att leda mänskligheten in i nästa naturrike – själsriket eller Guds rike. Men frihet som man tolkar den idag (för det mesta med fokus på det materiella planet) leder till problem i de mänskliga relationerna. Och det har direkt samband med människans bruk eller missbruk av våra gemensamma resurser. Det är faktiskt så att frihetskänslan ofta är orsak till allmänningens dilemma

Allmänningens dilemma är en term som myntades av biologen Garrett Hardin 1968. Han

gav det nu klassiska exemplet med hur man delar på gemensamma betesmarker. Betesmarken skulle fortsätta att vidmakthållas om den bara nyttjades av ett visst antal kreatur. Men om en boskapsskötare utökar sin hjord med bara en enda ko, skulle det kunna starta en kedjereaktion bland de andra herdarna, som av egenintresse också utökade sina besättningar med flera kor. Detta skulle leda till en tragedi av överutnyttjande och en rubbad balans.

Hardin sammanfattade problemet: "Däri ligger tragedin. Varje människa är låst i ett system som tvingar henne att utöka sin hjord över alla gränser. Ödeläggelse är det mål människor rusar mot. Var och en kämpar för sina egna intressen i ett samhälle som tror på frihet för alla." (1968)

I detta enkla exempel inträffar det tragiska när en kreatursskötare tror att han har "rättigheten" att utöka sin hjord, eftersom det är lönsamt att göra det. Han tycker att han är fri att öka sin egen vinst. Det är helt enkelt en god affär. Men om den andre kreatursskötaren, som också har del i den gemensamma betesmarken, kräver samma "rättighet", så är resultatet oundvikligt: en slutlig utarmning av det begränsade betet. Resultatet skulle inte bara vara tragiskt, friheten skulle också gå förlorad. Ingen av dem skulle längre ha frihet att använda den gemensamma betet.

Fastän detta bara är ett litet exempel på vad som kan inträffa inom gränserna för en gemensam konsumtionsresurs, reser det moraliska dilemma som ofta möter mänskligheten i liknande situationer över hela jorden. Är det moraliskt rätt att en individ, en grupp, ett företag, en nation exploaterar en resurs utan hänsyn till de långsiktiga effekterna på andra som är beroende av samma resurs?

Ett ruskigt exempel på ett sådant moraliska dilemma tar vi från på 1800-talets Amerika. Enorma buffelhjordar genomströvade då slätterna i väst. De utgjorde en gemensam tillgång till föda och kläder för de många indianstammarna i området. Indianerna dödade bara vad de behövde för sin överlevnad, vilket gav hjordarna tid att återhämta sig. Men när hundratals buffeljägare drog in österifrån – stimulerade av modeindustrins efterfrågan på

buffelhudar – var buffelns överlevnad i allvarlig fara. Djuren slaktades i tusental enbart för skinnets skull. Kött och ben lämnades kvar att ruttna. Man brydde sig föga om indianernas grundläggande behov. För jägarna var buffeln en resurs fri att ta för sig av. Snart var buffeln nära nog utrotad och med den en livsuppehållande resurs för indianstammarna.

Idag skulle en sådan exploatering av en konsumtionsresurs vara otänkbar och till och med kriminell. Men det förekommer fortfarande med andra internationella resurser liksom en del havsfiske. Den en gång överflödande tillgången på torsk och vildlax i Atlanten är nära nog slut. Enorma kommersiella trålare har utfiskat havet. Ett liknande öde kan vissa arter av val se fram mot. Bolagens egenintresse kan vara precis lika själviskt som det individuella egenintresset, men i mycket större skala och med ännu mer förödande konsekvenser. Man har dragit upp internationella fördrag för att skydda bestånden från självisk exploatering, men svårigheten ligger i att upprätthålla respekten för fördragen. Nationernas egenintresse blockerar ofta alla försök till sanktioner eller straff.

Att hantera kraften i egenintresset är den svåraste utmaningen för att fördela konsumtionstillgångarna rättvist. Det är svårt därför att det vanligen kräver att alla som nyttjar resursen tänker i nya banor, alltså ett nytt sätt att tänka om hur man hushållar med ändliga resurser på ett rättvist sätt.

Idag är det mänskliga sinnet så pass utvecklat att det är både mycket aktivt och kreativt. Det har förmågan att förstå omfattande och komplicerade frågor. Denna självets uppåtriktade och expansiva drivkraft är bra och nödvändig. Men den har också sina avigsidor: ett uppvaknande jag kräver alltmer att dess röst och idéer ska höras. Det individualiserade jaget tycker att det har rätt att själv avgöra bästa sättet att få sin del av det goda livet. Konsekvensen blir att det kortsiktiga betonas på bekostnad av de långsiktiga bevarandebestånden.

Men medan sinnet numera är högst aktivt, så saknas i sökandet efter det goda livet en speciell egenskap hos hjärtat för att motväga sinnets egoism, en kvalitet som skulle prägla sinnet att tänka annorlunda. Ett sinne som skulle göra så att individen kan tänka och resonera från ett nytt,

mer omfattande perspektiv: att sätta resurserna först, och det egna intresset därefter. För många skulle detta innebära ett enormt medvetandesprång. Och där de gemensamma resurserna inte kunnat förvaltas, har orsaken ofta varit oförmågan att ta språnget.

När sinnet inte har tagit ett sådant medvetandekliv, så måste man lösa det på annat sätt, genom någon slags förhandling. Regler måste upprättas, gränser dras, kontrollapparater skapas för att kunna kontrollera resursen, konfliktlösningsmekanismer måste tillskapas etc. (Studier och analys av sådana fall har gjorts av Elinor Ostrom m.fl. i boken *Governing the Commons* (1990). [övers. anm. på svenska Allmänningen som samhällsinstitution (2009)].

Mänsklighetens förmåga och vilja att förhandla om hur man ska använda de gemensamma resurserna sätts verkligen på prov när det gäller klimatförändringarna. De gemensamma resurserna i det här fallet är förstas luft, vatten och land på hela vår planet. Det som står på spel är hälsa, välbefinnande och till och med överlevnaden för många miljoner människor på jorden. När vi har att göra med staters och globala företags ekonomi tar egenintresset sannerligen över. Beslut tas på politiska grunder och av konkurrensskäl och inte för det som är moraliskt riktigt för hela jorden. Men vi står inför samma dilemma på planetär nivå som kreatursskötarna om betesmarken: skall man låta egenintresset fortsätta eller skall man sträva efter större kontroll över det mänskliga begäret efter kortsiktiga vinster på bekostnad av vad jorden tål.

Om en gemensam resurs sköts väl för att tjäna de mänskliga behoven eller exploateras för personlig vinning med tragiskt slut beror i slutändan inte så mycket på om man ansluter sig till en samling regler och föreskrifter. Det hänger på om man handlar med ett vaket medvetandetillstånd. Varje ansträngning för att hushålla med gemensamma resurser – som vi såg vid FN:s klimatkonferens, COP 15, i Köpenhamn 2009 – är ett test på om människor är redo och villiga att ställa om sig till ett kommande vattumannamedvetande av god vilja och en förmåga att dela med sig. Och där Vattumannens andliga värden påverkar skötseln av det gemensamma – lokalt eller globalt – kommer man att se god hälsa och hållbarhet och slippa tragedier.

DEN GODA VILJAN ÄR... ett levande uttryck för sammanhang.

Ett sinne som inte är splittrat

Förvirrat av förvirring av förströelse

Fyllt av infall och tomt på mening

TS Eliot, Burnt Norton (i Fyra kvartetter)

Livstempot accelererar. Ja, det finns verkligen en omätlig hunger efter att hela tiden snabba på förändringarna. Popsångare och andra celebriteter blir kändisar för ett eller kanske ett par år och förpassas sedan in i glömskan när allmänhetens begär efter nyheter för nyheternas egen skull växer. Så snart en pryl eller grej dyker upp är det redan 'en gammal nyhet', och spekulationerna börjar om nästa version. Denna nyhets-hunger har en lätt ton av desperation omkring sig – kanske är det ett försök att kompensera för den pågående destruktionsen av ekonomiska, religiösa och politiska övertygelser. Det spelar ingen roll vilken källan är, för begäret bidrar till att splittra uppmärksamheten. En annan källa är mängden kommunikationskanaler – e-post, snabbmeddelanden, sms etc. med ty åtföljande möjligheter att chatta i all oändlighet om allt och inget. Denna splittrade uppmärksamhet kan tyckas relativt harmlös, men den döljer en lömsk fara: den kan underminera mänsklighetens förmåga att fokusera och att fatta kloka beslut om de många svårigheter vi står inför när vi går in i en ny tidsålder.

Härav följer en växande oro för att det mänskliga medvetandet breder ut sig alltför mycket i olika riktningar, vilket leder till kronisk splittring. En sådan splittrad uppmärksamhet förekommer inte bara på fritiden utan även på arbetstid. Man har alltmer förstått att utförandet av komplicerade uppgifter, såsom dataprogrammering, gravt störs av avbrott. Att göra flera saker samtidigt, s.k. simultankapacitet verkar vara en myt, eller åtminstone grovt överreklamerat. Ny forskning visar att när folk försöker göra två eller flera näraliggande uppgifter, antingen samtidigt eller med snabba kast mellan båda, ökar antalet misstag och det tar mycket längre tid att få jobbet gjort än om uppgifterna utförs efter varandra. Till och med ungdomar som växt upp med datorer och mobiltelefoner är inte på långa vägar så bra på att göra flera saker samtidigt som de tror att de är. En artikel i TIME Magazine reflekterar över lärares erfarenheter av ungdomars förändrade färdigheter. De menar att, samtidigt som ung-

domarnas förmåga att ta fram information, speciellt visuell information, har ökat, finns det också belägg för att deras förmåga att klara av mångtydigheter och komplicerade saker minskar. I tidskriften WIRED citerar författaren Nicholas Carr studier som visar att regelbundet användande av internet drar nya hjärnbanor förvånansvärt snabbt. Carr citerar en artikel i Science från början av 2009. Utvecklingspsykologen Patricia Greenfield gick här igenom ett fyrtiotal studier av hur olika typer av media påverkar intelligens och inlärningsförmåga. Hon drog slutsatsen att "varje medium utvecklar några kognitiva förmågor på de andras bekostnad." Hon skriver, att vår ökande användning av nätet och andra skärmbaserade teknologier har lett till att vi försvagat förmågan till det slags djupbearbetning som ligger bakom uppmärksam kunskapsinhämtning, induktiv analys, kritiskt tänkande, fantasi och eftertanke."

Så om inte vår värld ska bli en karusell, som snurrar runt bortom all kontroll, och slungar ut uppmärksamheten i periferin, bort från människolivets viktigaste frågor, behöver vi lära oss (eller lära oss på nytt) att centrera uppmärksamheten på eviga frågor med djup mening i civilisationens hjärta. Förr i tiden hjälpte den konventionella politiken, religionen och kulturen till att förankra och genomsyra den processen, men allteftersom dessa urholkas måste mänskligheten själv ta itu med den svåra uppgiften att uttrycka centrala tankar som godhet, sanning, rättvisa och skönhet på nya sätt. De gamla ceremonierna och ritualerna som skänkte kollektiv mening åt livet måste smidas på nytt i elden från ett upplyst, medkännande sinne, ett sinne som inte är "fyllt med fantasier", utan som är helt inriktat på att visa betydelsens solsken. Det innebär att vi måste ägna tid åt och prioritera meditation, i alla dess många former. Att stilla sinnet, eller snarare tömma det på fantasier, är bara det första steget i meditationen, fastän man ibland tycker att det är dess enda syfte. Om sinnet ska leva upp till sin sanna potential som mellanled mellan gudomen och mänskligheten måste det användas aktivt för

att komma i kontakt med de gudomliga idéerna och skapa tankeformer, som idéerna kan uttryckas genom.

Detta är den process som storartade geniala verk på alla områden – naturvetenskap, utbildning, politik, konstnärlig verksamhet, religion etc – alltid har kommit fram genom. Att hitta vägar för att ge näring åt den processen på alla områden och att skydda våra sinnen från

distraktionernas dragningskraft är absolut nödvändigt för världen.

Se även http://www.wired.com/magazine/2010/05/ff_nicholas_carr/all/1

Sökandet efter gudspartikeln

Det symboliska med partikelacceleratoranläggningen i CERN

Vad är det första ett barn gör när man ger det leksaker? Jo, det är ingen kvalificerad gissning, att det smäller ihop dem så hårt det kan. På samma gång som det är en elementär inlärningsprocess är det också en massa kul om man ska döma efter de förtjusta utrop som följer. Enligt mitt förmenande har då fysikerna vid CERN (Organisation Européenne pour la Recherche Nucléaire) världens bästa jobb – att kollidera partiklar nära ljusets hastighet – för att se vad som händer.

Med en vikt på mer än 38 000 ton och en omkrets på 27 kilometer är *Large Hadron Collider* (LHC) världens största och kraftigaste partikelaccelerator. Att något så stort och komplicerat som LHC har byggts för att utforska något så litet och enkelt som en elementarpartikel ger oss en intressant symbol för mänsklighetens intellektuella utveckling, och vilken koloss intellektet kan bli innan det blir upplyst i intuitionens förenklande ljus.

Det mänskliga intellektets framsteg är förstås något att lovorda, men nästa steg i utvecklingen är att det kommer att bli ett redskap för intuitionen snarare än en egen styrande princip. Intellektet dissekerar, manipulerar och omorganiserar den mentala, emotionella och fysiska substans som utgör kunskapens område, av vilket det självt är en integrerad del. Av just det skälet kan det inte förnimma varför materien, som det är nersänkt i, uppför sig som den gör – kausalitetens hemligheter opererar på mycket subtilare nivåer av verkligheten. En partikelaccelerator kommer att skapa alltmer 'grundläggande partiklar' (sic) i storlek och energi vid kollisionerna. Men intellektet som processar informationen kommer av nödvän-

dighet att skapa motsvarande större och mer komplexa teorier för att omfatta dem och deras sätt att fungera.

Redan nu har det rapporterats följande i media:

"Förvånansvärt nog verkar det som om naturen skapar mer skräp och bråte efter varje kollision är man väntat sig... Men också upptäckte vi något helt oväntat. Vi fann att kvarkarna är sammansatta av något ännu mindre eller att det finns en grundläggande kraft som vi inte vet något om."

<http://www.guardian.co.uk/theobserver/2010/apr/04/large-hadron-collider>

En av de viktigaste uppgifterna för LHC är att leta efter det saknade elementet i det exotiska zoo av partiklar den hittills har uppdagat. Detta har man gett smeknamnet gudspartikeln (övers. anm. även kallad Higgs partikel eller Higgs boson). Denna felande partikel, som behövs för att kunna unifiera den konventionella modellen av universum, har fått gudalik status bland teoretiska fysiker. Den tänks ge universum massans egenskaper, vilka är så grundläggande för skapelseakten och livet som vi känner till det.

Naturligtvis är det osannolikt att sökandet efter helhet och enhet genom upptäckten av en materiepartikel kommer att visa sig fruktbar i kunskapens illusoriska värld vari splittring och uppdelning är regel. Från synpunkten av den andliga filosofin är detta avskalande av lager efter lager från löken något som kommer att fortsätta i all oändlighet – eller åtminstone till dess man på nytt inför begreppet eter i det vetenskapliga tänkandet. Men föreställningen om etern som ett konkret medium bakom det manifesterade universum är motsatsen till den

gångse modellen av en hela tiden allt större uppsättning partiklar som uppför sig konstigt och snurrar runt i ett tomrum. Sistnämnda uppfattning symboliserar intellektets naturliga böjelse för splittrande tänkande, medan intuitionen omfattar etern som ett förenande fält av relationer och förmåga att länka samman.

Här får vi ytterligare en symbol för mänsklighetens nuvarande medvetandestånd. Resultaten från partikelacceleratoren har visat att den bakomliggande etern är 'fragmenterad'. Likaså är resultaten av det moderna livets ökande hastighet på kunskapens område en 'psykologisk fragmentering'. Fastän ingen skulle anklaga en teoretisk fysiker för att ha ett splittrat tänkande, så är den stora allmänhetens tänkande och uppmärksamhet splittrad, när den hoppar från en distraherande informationsnutt till nästa, omedveten om betydelsens sol som hela tiden lyser från orsakernas inre värld. Detta tog vi upp i föregående artikel, "Ett sinne som inte är splittrat".

Fastän den teoretiska högenergifysiken är komplicerad, så ligger innerst inne i sökandet efter materiens grundläggande villkor en längtan efter den enkelhet och syntes som karakteriserar betydelsernas värld. Härav följer fysikerns hopp om att finna en s.k. storförenad teori (ofta använder man de engelska termerna *Grand Uni-*

fied Theory of everything eller förkortningen GUT även på svenska, övers. anm.) som kan uttryckas i en enda ekvation. Även om forskningen vid CERN kan vara ett fruktlöst hopp, så är den fantastiska demonstrationen av syntes och viljan till det goda från en kvalificerad grupps vilja att förstå verklighetens natur än viktigare. På ett sätt kan man säga att LHCs slinga, som bara är 27 kilometer lång ändå omsluter hela jorden, för projektet stöds av en enorm internationell samling vetenskapsmän, experimentell utrustning och programvara, vilka deltar i experiment och analyserar data.

Detta är en imponerande samling tänkare som vill försöka finna svar på grundläggande frågor om beskaffenheten hos det universum vi bebor. I själva verket är det exempel på en grupp tänkare, som är redo att fungera som en enda andlig organism. När grupptänkandet utvecklas kommer också gruppens intuition att expandera. En mer andlig och syntetisk förståelse av kunskapens område kommer då att bryta fram – men ännu större under och mysterier kommer då att utbreda sig för våra häpna blickar.

Lagens anda

Vi lever i en värld med ett överskott av regler och förordningar samtidigt som människoandan längtar efter större frihet att uttrycka sig. Hur vi ska förena dessa två motstridiga omständigheter är en av vår tids viktigaste frågor. För att citera den romerske historikern Tacitus: "Ju mer korrupt staten är desto fler lagar behöver den" – en intressant tanke att fundera över i relation till hur komplicerade de juridiska systemen är i våra moderna samhällen.

Trots den mycket utbredda korrruptionen är en sådan komplexitet dessutom ett bevis för andra fenomen. Människosläktets rörelseenergi ökar dramatiskt när dess mentala och känslomässiga förmågor utvecklas. Människans påhittighet kommer hela tiden med nya idéer och projekt och de behöver alla regleras och normeras för att man ska kunna garantera att

de inte kränker andras rättigheter. Dessa i sin tur omdefinieras hela tiden, vilket leder till ytterligare nya lagar, regler och föreskrifter. Innan de högre, andliga förmågorna hos människosläktet är utvecklade och tar kontroll över tankar, känslor och handlingar, måste vi ha dessa komplicerade och konstgjorda påbud helt enkelt för att bibehålla någon form av medborgerlig ordning.

Icke förvånande dock, går det växande krånglet parallellt med ett stigande uppror mot alla slags auktoriteter. I teknologiskt utvecklade länder är den allmänna opinionen mer informerad, säker på sig själv och följaktligen mer högljudd, och leder i de flesta fall till en större demokratisering av samhället. Men vid sidan av detta har kampen för smärre personliga rättigheter och vinster bidragit till att man lagt överdrivet fokus på lagens bokstav, vilket fått en

hämmande effekt på samhället. Mängden av vad man får och inte får göra, och som uttrycks i lagparagrafer, är förvirrande stor. De flesta handlar om relativt små frågor och lindriga förseelser, medan de större brotten ofta går ostrafade förbi, beroende på smarta juridiska manövrer. När juridiken blir mer komplicerad blir också försvaret mer komplicerat, d.v.s. möjligheten försvara mindre lagöverträdelser genom paragrafer och kryphål.

Men kanske är allt detta bara att vänta sig när den gamla tidsåldern med ett privilegierat fåtal möter den nya med universella rättigheter. Kanske är detta en tillfällig bieffekt av den enorma frigörelseprocess som är på gång över hela världen. Människor reser sig för att utmana envælde, korruption och orättvisa. I icke-demokratiska länder är detta ett viktig orsak till att glädjas och faktiskt bör vi beundra det mod som uppvisas. Men i världens demokratier kan friheter som vunnits genom århundraden av lidande, konflikter och heroiska insatser strypas av försåtligt smygande i en tidsålder av lagstiftning.

För flera hundra år sedan uttryckte filosofen Jeremy Bentham att "alla lagar kränker friheten". Men det enda sättet att komma undan en sådan situation är insikten att den sanna friheten bara finns när man aktivt letar genom att tjäna andra. Med Alice Baileys ord, "frihetens idé kan i sig bli till ett fängelse. Det finns inga fria själar någonstans, utom de som av sitt fria val väljer att stänga in sig och hittar sig själva inom bords och lyder tjänandets lag." [Alice Bailey, *Discipleship* del 1, p. 289] Om vi inte ska korsfästa människoanden genom att trassla in oss i lagens bokstav måste vi leva mer efter dess anda, och tänka och handla för mänskligheten, inte bara för oss själva. Våra handlingar måste vägledas av en enda kärlekslag – den universums attraktiva princip genom vilken bra relationer på alla manifestationens nivåer byggs och upprätthålles. Bara genom goda relationer kan Guds kärlek flöda utan hinder genom skapelsen och verklig frihet finnas.

Religiösa och filosofiska läror visar oss de andliga lagar, som vi ska leva våra liv efter. Vi har Kristi maning: "Älska varandra" och Buddhas ädla åttafaldiga väg till ett riktigt leverne och goda relationer: Rätt uppfattning, rätt tanke, rätt tal, rätt handlande, rätt livsföring, rätt strävan, rätt uppmärksamhet, rätt koncentration.

Dessa enkla lärosatser har nu kommit att bli avgörande för mänsklighetens framtid och är inte längre bara ett ideal för den enskilde aspiranten. Men är de också alldeles för självklara, för enkla för att mänskligheten ska erkänna deras förmåga att lösa världens problem?

I grunden är de mänskliga lagarna (eller åtminstone borde vara) en återspeglning av andliga principer, ett hjälpmedel för att på ett tryggt och säkert sätt omfatta den frigjorda potentiella energin i grupper, för att organisera och styra den så att alla kan dra nytta av den. Eftersom mänskligheten fortfarande håller på att lära sig förstå vad begreppet "*shared benefit*" [dvs fördelar för båda parter] innebär i motsats till begreppet "lagstadgat egenintresse" blir den organisatoriska aspekten ännu mer komplicerad. Den måste ju omfatta alla skurkaktigheter som skadar gruppens bästa. Så länge som enskilda personer försöker ta ut mer från en grupp än de sätter in berövas andra sin rättmätiga del av gruppenergin. Konkurrens, disharmoni, laster och fel och slutligen sjukdom blir då oundgängligen följderna – allmänningens dilemma är det främsta exemplet på detta.

När Tacitus såg den romerska statens korruption och sönderfall i antalet av dess lagar, så ser vi i vår tid en helt annan trend i de många internationella lagarna och överenskommelserna. Bakom deras bokstav kan man klart och tydligt urskilja en rörelse i riktning mot integration och rättvis fördelning i olika grupper. I en värld där problemen är globala finns ett växande erkännande av att vi måste inbegripa alla rättigheter – individers, nationers och mänsklighetens i lika mån. Behovet av gemensamt arbete med gemensamma problem drar fram lagarna om bra relationer i förgrunden av det mänskliga medvetandet. Mitt i allt det komplicerade i världens affärer och lidandet hos världens folk ser vi tecken på att mänskligheten håller på att vakna upp och bli varse den enda viktiga lagen – den enkla lagen att vi ska älska varandra.

DEN STORA INVOKATIONEN

(omarbetad version)

Från Ljusets punkt i Guds Sinne,
låt Ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt Ljus stråla ned över jorden.

Från Ljusets punkt i Guds Sinne
låt Ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt Ljus stråla ned över jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta,
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Kristus återvända till jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Den kommande* återvända till Jorden.

Från det centrum där Guds Vilja är känd,
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte -
Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum där Guds Vilja är känd
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte
- Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på jorden.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på jorden.

Om du vill skicka det här budskapet vidare till andra så finns två kort som du kan ta från vår engelska hemsida www.lucistrust.org/ecard/ och www.lucistrust.org/ecard2/

*Många religioner tror på en världslärare som ska komma någon gång i framtiden. Han är känd under många olika namn såsom Herren Maitreya, imamen Mahdi, Kalkiavataren etc. Ibland används dessa namn i någon version av Den stora invokationen av folk med olika tro.

ATT VERKA FÖR ATT SKAPA RIKTIGA RELATIONER

ISSN 1650-5263

World Goodwill är en internationell rörelse som verkar för att mobilisera den goda viljans energi i världen och att skapa riktiga mänskliga relationer. Organisationen grundades 1932 som en tjänande verksamhet inom Lucis Trust. I Storbritannien är Lucis Trust en registrerad utbildnings- och välgörenhetsorganisation. I USA är den ett icke-vinstdrivande, skattebefriat utbildningsföretag. World Goodwill är en av FN godkänd NGO (icke-statlig organisation) och den brukar delta i de reguljära rådgivande mötena i FN:s högkvarter. Lucis Trust finns med på ECOSOC:s lista över rådgivande organisationer.

World Goodwills Nyhetsbrev kommer ut fyra gånger om året. Vill du ha fler exemplar, hör gärna av dig. Förutom den engelska originalversionen *World Goodwill Newsletter* ges nyhetsbrevet också ut på danska, franska, grekiska, holländska, italienska, portugisiska, ryska, spanska, svenska och tyska.

Den engelska hemsidesadressen är www.worldgoodwill.org Här kan du läsa nyhetsbrevets originaltext.

World Goodwills arbete finansieras uteslutande genom gåvor och det kostar inget att prenumenera på nyhetsbrevet. Men varje gåva - stor eller liten - är mycket välkommen. På så sätt kan information spridas till så många som möjligt. Gåvor till Lucis Trust, kan göras till postgiro: 74267-6, då stöder du den internationella verksamheten. Om du vill bidra till att materialet kan ges ut på svenska kan du använda banknumret nedan.

WORLD GOODWILL

1 Rue de Varembe (3è)
Case Postale 26
CH - 1211 Geneva 20
Schweiz

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
Storbritannien

120 Wall Street
24th Floor
New York NY 10005
USA

Översättning, layout och utskick: Svenskt Informationscenter för World Goodwill och Trianglar
Granängsringen 16, 135 44 Tyresö. Hemsida: <http://www.goodwilltriangel.org> E-post: info@goodwilltriangel.org
Tel: 018- 53 01 20 (dagtid) eller 08-798 28 78 (kvällstid) Svenskt Informationscenters arbete finansieras enbart genom gåvor. Varje gåva bidrar till att information kan spridas till flera personer. Bankgironummer: 5777-1537